

Uendringer, jeg har stillet, og for at give et Resumé vil jeg sige, at det hele gaar ud paa, at man paa Landet kan faa Skat af de Personer, enten de nu bo i Kommunen eller uden for Kommunen, som virkelig drage deres Indtægt af de Ailder, der findes i Kommunen, paa en betryggende Maade, uden at være nødsaget til at vedblive med en Hartkornsbeskatning, og at man i Byerne, i alt Fald indtil videre, bevarer den bestaaende Ejendomsbeskatning usorandret, og for Købstadernes Vedkommende væsentlig bevarer den nuværende Formue- og Indtægtsbeskatning, som de nu ere vant til, medens man for Kjøbenhavn's Vedkommende opnaar en mindre Forandring i den bestaaende Indkomstskat, som ubetinget vil gøre den retfærdigere og rimeligere end nu, og som ikke i det væsentlige vil genere nogen.

Jeg skal da til Slutning gøre en Bemærkning. Der er her i Landet, som andre Steder, hvad man kalder agrariske Bevæggelser oppe. Andre Steder ere de gaade langt videre og have haft, jeg tror i alt Fald i det hele og store, uheldigere Følger, end de hidtil have haft for os. Jeg er ikke nogen særlig Ven af saadanne Bestræbelser. Jeg vilde ubetinget være en Modstander af, at man for Landbrugets Skyld skulde paalægge særlige Toldafgifter, og jeg er oprigtig talt heller ikke nogen stor Ven af, at man for Landbrugets Skyld vil gribe dybere ind i de bestaaende Toldafgifter til Skade, maaste Delelæggelse for andre. Derimod synes det mig at være ret naturligt, at hvor der er et Forhold, som man kan omordne, saa det i Virkeligheden vilde være til Landbrugets Fordel, uden at det vilde være til nogen andens Skade, det jeg kan se, skal man ikke være altfor bange. Det forekommer mig, at der her er et saadant Tilfælde, naar der er Tale om Hartkornsstaternes Afstrivning. Man vil naturligvis sige, og med fuld Ret, at Landbruget i og for sig staar nok, hvorledes det saa end gaar med dem, der nu for Øjeblikket drive Landbruget; det vil alle Tider blive drevet, og Jorden vil blive dyrket, Sæden høstet o. s. v. o. s. v. Det er der vistnok ikke stor Tvivl om. Men vi vide jo nok allesammen, at naar der er Tale om Landbruget, tænke vi nærmest paa de nu for Tiden eksisterende Landbrugere, og for dem er det ikke ganste det samme, om det er dem og deres eller nogle ganste andre, der i Tidernes Løb komme til at drive det danske Landbrug. Derfor mener jeg, at man dog skal tage under nøjere Overvejelse, om der her ikke er en Sag, som virkelig uden at skade andre Statsborgere i nogen

Maade, kunde komme til at gavne Landbruget, eller om man vil, Landbrugernes Interesser. Hermed skal jeg standse.

Bramsen: Det er en Genstilling til mig fra den sidste ærede Taler, som har bevirket, at jeg har begæret Ordet. Det ærede Medlem ønskede nemlig, at jeg skulde udtale mig om et enkelt Afsnit, hvad jeg ogsaa skal komme til; men jeg skal tillade mig samtidig at benytte Lejligheden til at udtale mig om et Par andre Punkter — væsentlig for at gøre klart for Tingets ærede Medlemmer, hvad der maaste ikke er dem saa ganste klart, nemlig, at der ganste vist er Uoverensstemmelser til Stede mellem Udbalgets Medlemmer, men at disse ikke ere af en saa dybtgaaende Besskaffenhed, som der for mange vil have været Anledning til at tro efter Gennemlæsningen af Betænkningen og de talrige Uendringforslag, som knytte sig dertil. Jeg vil i den Henseende først paa-pege, at der jo er en hel Del Punkter, som ere af en mere underordnet Betydning, og som man forholdsvis let vilde kunne komme til Enighed om, naar der ellers paa visse principale Punkter ikke var nogen Uenighed; det er da disse sidste, som jeg med saa Ord vil omtale, idet jeg dog skal fatte mig kort, for saa vidt de allerede have været gjort til Genstand for Omtale af de tidligere Talere. Jeg vil i Henseende til Forslaget om at udstemme Regeringsforslagets § 2 gøre den Bemærkning, at det dog vistnok maa antes for at være en given Sag, at vi ikke saa denne Lov om den personlige Kommuneskat først igennem, medmindre der bliver truffet Bestemmelser om, at der skal være Stattevedtægt. Jeg synes nu i og for sig, at det er nødvendigt, at der er almindelig gældende Regler for alle Kommuner's Statte-ligning, naar der dog skal være visse bestemte Regler for Fordelingen af de Skatter, som komme ind i disse Kommuner gennem Digningen, altsaa for saa vidt den mellemkommunale Beskatning overhovedet skal finde Anvendelse paa Stattebidragene. Naar saa Regeringen har foreslaaet, at der overalt skulde være Stattevedtægt, som var approberet af Indenrigsministeriet, hvilket vil sige, at Indenrigsministeriet skal kunne forlæste enhver Vedtægt, som bliver foreslaaet, indtil det har faaet indsendt saadanne Forslag til en Stattevedtægt, at det var enigt deri — naar Forholdet altsaa er dette, og naar saa det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) og jeg ere af den Mening, at man ikke behøver at give, og at der ikke bør gives Ministeriet en saa udstrakt Myndighed over for Kommunerne, og af den Grund have